

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 31.466/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 30 maart 2001 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende de wijziging van sommige bepalingen inzake gezondheid, wat de invoering van de euro betreft", heeft op 10 juli 2001 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt tot de aanpassing van een aantal koninklijke besluiten en besluiten van de Vlaamse regering, alle in verband met het gezondheidsbeleid, aan de invoering van de euro (artikelen 1 tot 8).

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om m.b.t. één besluit (het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken) te bepalen dat niet de minister bevoegd voor bijstand aan personen, maar de minister bevoegd voor de gezondheid, belast is met de uitvoering van dat besluit (artikel 9).

RECHTSGROND

1. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt verwezen naar o.m. een aantal Europese verordeningen, alsmede naar artikel 11 van het decreet van 14 juni 1998 betreffende de euro.

Bij die decreetsbepaling wordt de Vlaamse regering "gemachtigd om alle in het kader van dit decreet en de Europese regelgeving betreffende de invoering van de euro noodzakelijke maatregelen te treffen, met inbegrip van het nemen van de nodige overgangsmaatregelen en het aanbrengen van wijzigingen aan de bestaande decreten en de respectieve uitvoeringsbesluiten" (artikel 11, eerste lid).

Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet blijkt dat de decreetgever zich weliswaar bewust was van het feit dat hij een ruime machtiging aan de regering verleende ⁽¹⁾, maar dat hij er niettemin van uitging dat die machtiging slechts betrekking had op het aanpassen van bepalingen die, ten gevolge van het invoeren van de

⁽¹⁾ Zie het verslag van de Commissie voor Financiën en Begroting, Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 1064-3, p. 10.

euro, geen zin meer zouden hebben, of op het wegwerken van bepalingen die de invoering van de euro zouden belemmeren of die daarmee onverenigbaar zouden zijn ⁽²⁾.

Te dezen strekt het voor advies voorgelegde ontwerp ertoe in een aantal besluiten de bedragen in frank om te zetten in bedragen in euro. Daarbij worden de bedragen in euro in een aantal gevallen afgerond tot een rond bedrag (zgn. "transparantieafronding").

Er moet echter opgemerkt worden dat, zo het weliswaar nuttig is om, naar aanleiding van de invoering van de euro, in de regelgeving de bedragen in frank te vervangen door de bedragen in euro, het daarentegen voor de toepassing en de uitvoering van de Europese verordeningen niet "noodzakelijk" is om in een dergelijke vervanging te voorzien. Artikel 14 van verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro bepaalt immers dat verwijzingen naar de nationale munteenheden in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangsperiode bestaan, worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de respectieve omrekeningskoersen. Bovendien wordt bepaald dat daarbij rekening wordt gehouden met de afrondingsregels vastgesteld in verordening (EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro. De omzetting in euro gebeurt dus van rechtswege, zonder dat een optreden van de betrokken nationale overheid vereist is.

Bovendien beperkt het ontwerp zich niet tot het toepassen van de afrondingsregels van verordening (EG) nr. 1103/97 op de bepalingen van de in het ontwerp bedoelde besluiten, maar vormt het op dit punt de uiting van een eigen beleidskeuze van de Vlaamse regering : het voorziet immers in afrondingen, die afwijken van de afronding bedoeld in die verordening. Ook om die reden kan het ontwerp niet geacht worden maatregelen te bevatten die beperkt blijven tot wat alleen maar "noodzakelijk" is voor de invoering van de euro.

⁽²⁾ Memorie van toelichting, Parl. St., Vl. Parl., 1997-98, nr. 1064-1, p. 11.

De conclusie is dan ook dat het ontworpen besluit de grenzen van de bij artikel 11 van het decreet van 14 juni 1998 verleende machtiging te buiten gaat, of m.a.w. dat die decreetsbepaling geen rechtsgrond kan bieden.

2. In de aanhef wordt ook nog verwezen naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Uit die wet, inzonderheid uit artikel 5, § 1, I, blijkt wel dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is inzake het gezondheidsbeleid, doch die wetsbepaling biedt geen rechtsgrond voor een optreden van de Vlaamse regering. Voor een dergelijk optreden is telkens een decreet vereist.

3. In de aanhef wordt ten slotte nog verwezen naar de wet van 11 juni 1946 tot toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de Koninklijke Vlaamse Academie van België.

Die wet moet allicht in verband gebracht worden met artikel 1 van het ontwerp, waarmee een wijziging wordt aangebracht in artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1976 tot vaststelling van het bedrag van de presentiegelden en tot toekenning van een vergoeding voor reis- en verblijfkosten aan de leden van de academie.

De wet van 11 juni 1946 biedt echter geen rechtsgrond voor het vaststellen van een regeling inzake het uitbetalen van presentiegelden of vergoedingen aan de leden van de Koninklijke Vlaamse Academie van België.

4. Voor geen van de bepalingen die het voorwerp uitmaken van een wijziging bij het ontworpen besluit blijkt een deugdelijke rechtsgrond te worden aangevoerd. De Raad van State kan zelf ook geen rechtsgrond vinden.

Het staat aan de Vlaamse regering om een decreetgevend initiatief te nemen, opdat alsnog de nodige rechtsgrond wordt geboden.

In het licht van die conclusie ziet de Raad van State ervan af om de bepalingen van het ontwerp verder te onderzoeken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. G. DE BLEECKERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER